

Ozvěny minulosti

Rimortis

Po kapkách klavíru ruce se prochází,
stářím znavené, však cit jim neschází.
Černá a bílá, barvy vepsané
životem pod kůži, jim věrný zůstane...

Zahalený v rouše noci, zůstává bez pomoci,
rozhání stíny minulosti...
Prohrává souboj s časem,
chvějícím se tklivým hlasem
rozeznívá tóny do věčnosti...

V ozvěnách let minulých je slyšet vítr
co píseň zpívá ve smutných tóninách,
časů odvátných je slyšet pláč, je slyšet
nářek přání a vzpomínek...

Při zvuku klavíru stesk ho netrápí,
pravdou ve víně po kapkách utápí.
Na bílém listě život zapsaný
mezi pěti linkami, v notách osnovou spoutaný...

Zárodkem bytí domnělá příčina omšelá,
těžko se hledá cesta dál.
Měsíc hladí stříbrem jeho tvář,
nad hlavou utkal svatozář,
v temnotách zrazený, napořád vězněný,
navěky ztracený...

Zahalený v rouše noci, zůstává bez pomoci...

V ozvěnách let minulých je slyšet vítr...